

taler mig ogsaa i en anden Retning, nemlig derved, at det i en systematisk sammenhængende Form fremsætter det Lovgivningsværk, som det har med at gjøre, hvilket altid er forekommet mig meget ønskeligt, men ikke altid har været Tilfældet med de Lovgivningsarbejder, der ere komne her fra Thinget. Iøvrigt er det ikke min Mening her at ville indlade mig paa de enkelte Paragrapher i det foreliggende Lovudkast; kun om et enkelt Punkt skal jeg tillade mig, som en Forespørgsel, at høre et Par Ord, da det ikke forekommer mig rigtig klart, hvorledes det skal forstås, nemlig Sessionsbehandlingen af dem, der ere i en yngre Alder end den sædvanlige. I det foreliggende Lovudkast er der en Forskiel fra, hvad der staaer i den nugældende Værnepligtslov, som jeg ikke veed, om jeg skal antage kun for en Omskrivning af Udtryk eller for en virkelig reel Forandring. I den nugældende Lov hedder det: „Det tillades Enhver, som ikke har opnaaet Udfkrivningsalderen, men er 18 Aar eller derover, at indtræde i den staaende Hær som Menig paa de sædvanlige Vilkaar o. s. v.“; derimod er den tilsvarende Bestemmelse i det foreliggende Lovudkast, nemlig § 11, affattet paa en heel anden Maade, der ikke forekommer mig at svare til den nugældende Bestemmelse. Det hedder nemlig i § 11: „Det tillades Enhver, som ikke har opnaaet Udfkrivningsalderen, men er 18 Aar eller derover, paa Sessjonen at lade sig behandle til Udfkrivning, forsaavidt han er fuldkommen tjenstdygtig“. Men det at „lade sig behandle til Udfkrivning“ er jo dog, saavidt jeg kan forstå, ikke det Samme som „at blive udfreven“ til Soldat, og da det nu vistnok maa være Hensigten, at man kan komme tidligere i Tjenesten for saa meget desto hurtigere at komme ud af den igjen, saa indseer jeg ikke, hvad der kan være vundet ved denne Bestemmelse, hvis den er at forstås, som jeg forstaaer den; men det kan jo gjerne være, at jeg ikke har forstaaet den ret. Jeg haaber imidlertid, at Forhandlingerne ville give mig Leilighed til at blive oplyst om dette Punkt. Med Hensyn til det Endringsforslag, der blev antydet af en æret Rigsdagsmand (Fallefen) med Hensyn til § 3 i det foreliggende Udcast, og foranlediget af de paa en vis Maade interessante Udtalelser, der

bleve knyttede hertil, skal jeg, da jeg seer mig særlig kaldet til at have min Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, tillade mig et Par Bemærkninger, hvortil jeg udbeder mig det ærede Things Opmærksomhed. Jeg deler fuldt og fast den Erkjendelse, at Bornholms Militis er og i lang Tid har været i en uslyddestgjørende og henfygnende Tilstand, og jeg skal derfor naturligtvis ogsaa gjerne bidrage min ringe Skjerv til, at den kan komme sig igjen og leve op til et sundere og kraftigere Liv. Det forekommer mig imidlertid ikke rigtig klart af det ærede Medlems Udtalelse, om det er hans Mening, at Bornholm aldeles skulde gaae ind under den almindelige danske Værnepligt, eller om det kun skulde skee med en vis Afændring, men dette vil jo bedst kunne sees, naar det bebudede Endringsforslag fremkommer i en formuleret Skikkelse. Med Hensyn til Stemningen for Vibeholdelsen af Bornholms Militis som Forsvarsværn, da kan jeg ganske vist ikke dele Anskuelse med den ærede Taler, forsaavidt han har udtalt, at Stemningen paa Bornholm ikke skulde være for Vibeholdelsen af Militisen med tilsvarende Forbedringer. Hvad angaaer Enkeltes Stemning eller Stemningen her i Salen, da er det noget Andet, hvorom jeg ikke saa godt kan dømme, men jeg har hidtil ikke havt Leilighed til at gjøre en saadan Erfaring, som den ærede Taler omtalte. Imidlertid er det jo høist rimeligt, at jeg, som en hjemfødt Bornholmer, kunde være tilbøielig til at opfatte Forholdet eensidig og partiisk, og jeg maa derfor naturligtvis helst ønske, at Forsvaret for Bornholmerne, navnlig for deres nogenlunde folkelige og maneerlige Tilværelse og for deres Moralitet, føres og bestyrkes fra en anden Side, hvis her skulde være Noget, som har været derovre og havt Leilighed til at lære disse Forhold at kjende. Jeg gaaer imidlertid ud fra, at man kan antage det for en given Sag, at Stemningen i Almindelighed er for Vibeholdelsen af Militisen, deels fordi man vistnok ikke med Hensyn til det stedlige Forsvar kan faae noget bedre eller billigere Værn, og deels fordi man i den senere Tid vistnok har anseet det for ønskeligt og interessant at kunne opstille en forbedret Militisindretning som en Prøveklub paa en Almeenvæbning for hele Riget.